

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎస్.రాజు

సంపుటి : 14

సంచిక : 01

సెప్టెంబరు 2008

రమణ భాస్కర

ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

నేజలు : 20

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(హైదరాబాద్)

చందా

సంవత్సర చందా: రూ. 150/-

విడి ప్రతి: రూ. 15/-

బిరునామా

రమణ భాస్కర

శ్రీ రమణ క్షేత్రం,

జిన్నూరు - 534 265

మ.గో. జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

పబ్లిషర్

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

శ్రీ రమణ క్షేత్రం

జిన్నూరు - 534 265

☎ 08814 - 224747

📞 9247104551

ఈ సంచికలో.....

జిన్నూరు 15-05-08

మహేంద్రవాడ 08-06-08

ప్రింటర్

శ్రీ భవాని ఆఫ్ సెట్ ప్రింటర్స్

(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్

హైదరాబాద్ 📞 9848716747

మనస్సే మహాజాడ్యం - గురువే ఆ రోగానికి వైద్యుడు

మనస్సు ద్వంద్వాలతో గుర్తింపబడే ప్రపంచానుభవాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. ప్రపంచాన్ని చాపలా చుట్టి ప్రక్కనపెట్టాలి. మనస్సును ఆపాలి. మొదటి విషయం “నేను” మనస్సును కాను కాబట్టి చిరాకు, మోహం నాకు లేవని నిశ్చయించుకొని ఆ జాడ్యం నుంచి బయట పడాలి. దానికి గురు సంబంధం అవసరమని శాస్త్రం నిరూపిస్తున్నది. కష్టానికి హేతువు మనస్సు యొక్క దుర్బోధే. జయించని మనస్సు ప్రభల శత్రువు. సంస్కారాలను పూర్తిగా నిర్మూలించటం గురు కటాక్షం ద్వారానే జరుగుతుంది. శిష్యుని యొక్క జగుప్స, మోహాలనే అష్టపాశాలను గురువు దయ అనే ఖడ్గము యొక్క దెబ్బలచేత ఖండింపబడి ఆనందమును కలుగజేస్తారు. గురువుకు మన మానసిక రోగాలు గాజు సీసాలో వస్తువులు కనబడెనట్లు కనబడతాయి. గురువునుంచి వట్టి చేతులతో రారు. పవిత్ర భావాలతో తిరిగివస్తారు. పూర్ణగురువుల సాంగత్యం ద్వారా మాత్రమే స్వచ్ఛమైన ప్రేమ రాగలదు. ప్రేమ నిజమైన పూజ అది వినయాన్ని కలిగించి తాను ప్రేమించే గురువు ఇష్టానుసారంగా జీవించటం భోదిస్తుంది. ఇది ప్రపంచ సౌఖ్యాలను, బాధలను నిర్లక్ష్యం చేసేలా చేస్తుంది. సంవత్సరాల తరబడి చేసే పూజ, జపాలు గురుప్రేమ లేకపోతే ఫలవంతం కావటం కష్టం. అంతరంగ ఆనందం లేకమైనా లేనప్పుడు వివిధ శాస్త్రజ్ఞానం అజ్ఞానం యొక్క అజ్ఞానం అంటారు. నేను ఇతరులు అనేది లేదు. అందరూ నేనే అనే అవగాహన కుదరాలి. మన మనస్సు ఎన్నో ఊరించే విషయాలను కల్పిస్తుంది. అది మహా అయస్కాంతం. దాన్ని మహాగురువు ఎటూ వెళ్ళకుండా కంచెవేసి క్షేమంగా ఉండేలా చేస్తారు. మన చెయ్యి వాల

Visit us @ www.srinannagaru.com

చేతిలో ఉంచితే ఎక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళాలో ఆయనకు బాగా తెలుసు. గురవు బోధిస్తున్న విషయాన్ని ప్రీతిగా స్వీకరిస్తూ అర్థం చేసుకొని అంచెల అంచెలగా ఎదిగి గురువు మౌనంతో అందించే సత్యాన్ని అందుకొనే సామర్థ్యాన్ని సంపాదించుకొంటాడు. ఆ సత్య బోధనాదకుని అవ్వకంలోకి చేరుస్తుంది. గురువుపట్ల అచంచల విశ్వాసం ఉండాలి. శ్రీ నాన్నగారు “జ్ఞానితో సహవాసం వల్ల ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక ఐశ్వర్యాలు రెండూ కలుగుతాయి. మన ప్రయత్నమే అనుగ్రహంగా వస్తుంది” అన్నారు. మన ప్రయత్న మంతా గురు పాద పంచకంపై పరిపూర్ణ ప్రేమతో దృష్టిని నిలపటమే దానితో మనోజాడ్యం మటుమాయమై అన్ని కోరికలు నెరవేలిన పూర్ణశాంతిని పొందుతాము.

- సాగీరాజు రామకృష్ణారాజు, అర్థవరం

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-05-08, జస్పూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కర్తసిద్ధాంతం మీరు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. మనం ఏ పని చేసినా నువ్వు వేరు నేను వేరు అనే బేధబుద్ధితో పని చేస్తాము. అంటే మనం బేధంతో కూడిన పని చేస్తాము. అది ద్వైతకర్త. బేధబుద్ధితో పని చేయటం వలన మనకు కోపం వస్తుంది, ద్వేషం వస్తుంది. ఇవన్నీ బేధబుద్ధిలో నుండే వస్తాయి. అద్వైతానుభవం పొందినవాడు మాత్రమే అద్వైతకర్త చేయగలడు. అద్వైతానుభవం పొందాక నువ్వు ఏ కర్త చేసినా అది నిన్ను ముట్టుకోదు, అది నిన్ను బంధించదు. బేధబుద్ధితో మీరు పని చేస్తున్నారు అనుకోండి మీరు మంచి పని చేసారు అనుకోండి ఇప్పుడుకాకపోయినా పదిజన్మల తరునాత అయినా ఆ మంచి సుఖరూపంలో వస్తుంది. మీరు ఏదైనా చెడ్డ పనిచేసారు అనుకోండి, అది మీకు దుఃఖ రూపంలో వస్తుంది, మంచికి మంచి, చెడ్డకు చెడ్డ మీరు అనుభవించవలసిందే గాని మంచి చెడ్డను కేస్లిల్ చేయదు, చెడ్డ మంచిని కేస్లిల్ చేయదు. మీరు రూపాయికి 99 పైసలు మంచి చేసారు అనుకోండి, ఒక పైసా చెడ్డ చేసారు అనుకోండి. ఆ 99 పైసలు మీకు సుఖరూపంలో వస్తుంది, ఒక్క పైసా దుఃఖరూపంలో వస్తుంది. అవి మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చాక రెండూ బయటకు పోతాయి అంతేగాని 99 పైసలు మంచి, ఒక పైసా చెడ్డను తీయలేవు, అది దీనిని కేస్లిల్ చేయలేదు, రెండూ అనుభవించవలసిందే, ఇది కర్తసిద్ధాంతం. రైలు పట్టాలు కలవవు, దేనికీ అదే. అలాగే మంచి, చెడ్డ దేనికీ అది నీవు అనుభవించవలసిందే. లోకంలో రకరకాల కర్తలు చూస్తున్నాము కదా. కొంతమందికి వెయ్యి ఎకరాల పొలం ఉంటుంది. చేసిపెట్టేవారు ఉంటారు, ఏమి తిన్నా అరగదు.

కొంతమందికి ఏమీ తిన్నా అరుగుతుంది కాని పెట్టేవారు ఉండరు. అంటే మనం జన్మాంతరంలో చేసుకొన్నది కాలప్రవాహంలో అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మంచికి మంచి, చెడ్డకు చెడ్డ అనుభవంలోనికి వచ్చి బయటకు పోవటం వలన వాడి బుద్ధి శుద్ధి అవుతుంది. ఉన్నది భగవంతుడే, ఆయనకంటే భిన్నంగా ఏదీ లేదు. ఆయనకంటే భిన్నంగా ఏది కనిపించినా అది నిజం కాదు. మనకు బేధబుద్ధి రావటానికి దేహం మీద ఉన్న మోహం కారణం.

మనం సజ్జనసాంగత్వం చేస్తూ, శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఉంటే మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. పాండిత్యం సంపాదించటం కంటే, అధికారం సంపాదించటం కంటే, ధనం సంపాదించటం కంటే మనలో మనం మార్పు తెచ్చుకోవటం అంటే మారుమనస్సు పొందటం చాలా కష్టం. మనం విశ్వాస పాత్రులంకాదు. భగవద్గీత రోజూ చదువుతాము కాని గీతలో చెప్పిన వాక్యాలను మనం నమ్ముము. నమ్మితేనేగాని ఆ వాక్యం మీద మనకు విశ్వాసం కలుగదు, విశ్వాసం కలగకపోతే అది మన మనస్సులో మార్పు తీసుకొని రాలేదు. మన జీవితవిధానంలో మార్పు రావాలంటే, మారుమనస్సు పొందాలంటే భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యం యందు మనకు విశ్వాసం ఉండాలి ప్రేమ ఉండాలి. అప్పుడు అది మన మీద పని చేయటం ప్రారంభిస్తుంది, అప్పుడు సమూలంగా మారుమనస్సు పొందుతాము, అప్పుడు ఈ శరీరం ఉండగానే చనిపోయి మరల పుడతాము, అది ద్విజన్మ, అంటే ఈ శరీరం ఉండగానే కొత్తజన్మ పొందుతాము. మనస్సును నిగ్రహించుకొందామని అనుకొంటున్నాము కాని తలంపులు ఆగటం లేదు అని చెప్పుతూ ఉంటారు. గడియారానికి కీ ఇచ్చేసి ముల్లను ఆగమంటే ఎలా ఆగుతుంది. మనలో దేహము నేను అనే తలంపు ఉంది, మనకు తలంపులు పెరగటానికి అదే కారణం. బ్యాటరీ అయిపోతే గడియారం ఎలా ఆగిపోతుందో అలాగే దేహము నేను అనే తలంపు పోతే ఇంక ఏమీ లేదు. తలంపులు వచ్చేస్తున్నాయి, వాటిని ఆపుచేసుకోవటం ఎలాగ? దానికి ఏమీ చెప్పారు అంటే మీకు ఇష్టమైన దేవుడి రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకో, ఆయన నామాన్ని స్మరించుకో. నీ మనస్సు వాటిని పట్టుకొని ఉండటం వలన దానికి వచ్చే ఇతర తలంపులు ఆగిపోతాయి.

మీ మనస్సు, మాట, చేత నిదానంగా ఉండాలి. ఆలోచనలో వంకర ఉండకూడదు, మాటలో వంకర ఉండకూడదు, చేతలో వంకర ఉండకూడదు. మీరు ఏదైనా మంచి పనిచేస్తున్నా కూడా అది మంచి సంకల్పంతో చేయాలి. మన మనస్సులో వచ్చే ఆలోచనలు ఎలా ఉంటున్నాయో ఏ రోజుకారోజు పరిశీలన చేసుకోవాలి. మన సాధనకు అనుకూలమైన తలంపులు వస్తున్నాయో, వ్యతిరేకమైన తలంపులు వస్తున్నాయో అనేది జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి.

మన సాధనకు అనుకూలమైన తలంపులు వస్తూ ఉంటే వాలుగాలిలో సైకిలు తొక్కినట్లుగా మన ప్రయాణం వేగంగా సాగిపోతుంది, సాధనలో తొందరగా సక్సెస్ అవుతాము. ప్రతికూలమైన తలంపులు వస్తూ ఉంటే సాధన ఆగిపోతుంది. ఒకసారి మనకు ఉపయోగం లేని తలంపులు వస్తూ ఉంటాయి, ఇటువంటి తలంపులు వస్తున్నాయి ఏమిటి అని మనకు అనిపిస్తుంది. ఒకప్పుడు అవి మంచివి అని అలవాటు చేసుకొన్నాము కాబట్టి అవి వచ్చేస్తూ ఉంటాయి. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు విన్నాక అవి మంచివి కాదు అని మనకు అర్థమయ్యింది. అందువలన అవి వచ్చినప్పుడు వాటిని ఆచరణలో పెట్టకుండా ఉంటే అవి నెమ్మదిగా పల్లబడి రాలిపోతాయి. మాట విషయంలో, ఆలోచన విషయంలో, చేత విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఎందులోను ఆడంబరం పనికిరాదు. మీరు పదివేల రూపాయల చీర కట్టుకొని, పది లక్షల రూపాయల కారులో కూర్చొని గుడిసెల దగ్గరకు వెళ్లి మేము మీకు సేవ చేయటానికి వచ్చాము అంటే ఆ మాటలకు అర్థం ఉందా? అవి సేవ చేసే బుద్ధి ఉన్నవాడు చేసే పనులేనా? సేవ చేయటానికి వెళుతున్నారా లేక మీ అహంకారాన్ని చూపించటానికి అక్కడకు వెళుతున్నారా? మీకు వందకోట్లు డబ్బు ఉంటే దాచుకోండి కాని సాధకులకు ఆడంబరం పనికిరాదు. మనకు లీజినబుల్ కంఫర్టు ఉండవచ్చు కాని అతి పనికిరాదు. మీరే ధనవంతులని వంటినిండా, మెడనిండా వస్తువులు పెట్టేసుకోవటం చివరకు ఉన్న అందం పోతుంది, గంగిరెద్దుల్లా తయారవుతారు. ఏది కూడా ప్రదర్శన పనికిరాదు. మీకు మంచితనం ఉంది అనుకోండి, మంచివారు కింద ఇతరులకు కనబడకూడదు. మీ మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికే ఈ సమావేశాలు అన్నీ.

మీకు ఇష్టమైన భగవంతుడి నామాన్ని నిరంతరం స్మరించటం వలన మీకు అవసరంలేని తలంపులు ఆగిపోవటమే కాకుండా, మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, దానిని నామ సాధన అంటారు, నామాన్ని చేయటం వలన కూడా తరించిన వారు ఉన్నారు. మన శరీరం ఇప్పుడు ఈ ప్రకృతిలో ఉండగానే ప్రకృతి గుణాలు లేకుండా ఎవడైతే ఉండగలుగు తున్నాడో వాడే జ్ఞాని. ప్రకృతిలో ఉండగానే ప్రకృతి గుణాలు లేనివాడికి అసలు ఏమీ అనిపించదు. జ్ఞాని స్థితి అటువంటిది. మిమ్మల్ని ఎవరైనా మంచివారు కాదు అంటే మీరు కంగారుపడిపోతారు. మేము మంచివారము అని చెప్పటానికి మరల గంటసేపు చెప్పుతారు. రామకృష్ణ పరమహంసగారు వాళ్ళకు మంచివారము అని మీచేత చెప్పించుకోవలసిన అవసరం వారికి లేదు ఎందుచేతనంటే ఇవన్నీ మనస్సు యొక్క గొడవలు. ఎప్పుడో ఈ

మనస్సును దాటి వెళ్ళిపోయారు వారు అందుచేత ఇటువంటి గొడవలు వారికి అక్కరలేదు. వారికి ఈ ప్రపంచం అంతా గడ్డిపరకతో సమానము. కర్తృసన్యాసం అంటే మొత్తం కర్తృను విడిచిపెట్టేయటం కాదు, నువ్వు కర్తృను చేస్తూ దాని తాలుక ఫలితంలో కనీసం కొంతభాగం అయినా సమాజానికి సమర్పించటం. కర్తృఫలత్యాగి సన్యాసి, కర్తృ మనలను విడిచిపెట్టాలి కాని మనం కర్తృను విడిచిపెట్టలేము. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడినే కర్తృ విడిచిపెట్టేస్తుంది కాని అంతవరకు ఏదో రకమైన కర్తృ వెంటాడుతుంది. జన్మాంతరంలో పుణ్యం ఉంటేగాని, ఎంతో పూర్వజన్మ సుకృతం ఉంటేగాని ఈశ్వరుని పాదాలయందు మనకు భక్తి కలుగదు. ఆ భక్తి కుదిరితే, ప్రేమ కుదిరితే నెమ్మదిగా మనోనాశనం ప్రారంభమవుతుంది.

బ్రహ్మీనుభవం మనకు కలుగుతుందా లేదా అని అనుమానం పెట్టుకోవద్దు, అందరికీ వస్తుంది ఎందుచేతనంటే మీరు అందరూ ఆ రైలులో కూర్చోన్నారు. భక్తిలేకుండా ముక్తి రాదు అయితే మనది భక్తికాదు. ఏదో కోరిక పెట్టుకొని గుడికి వెళతాము, కోరికతో దేవుడిని స్మరిస్తాము. కోరికలు దృష్టిలో పెట్టుకొని యజ్ఞయాగాలు చేస్తాము. వీటివలన మీ కోరికలు నెరవేరవచ్చుగాని భగవంతుని భవంతుని మటుకు కలుగదు. మీకు ఏ రకమైన కోరిక ఉండకూడదు, భగవంతుడి మీద భక్తి నిలబడి ఉండాలి అప్పుడు మీకు ముక్తి కలుగుతుంది. మీకు నాకు ఈ పంచభూతాలకు అతీతంగా ఒక శక్తి ఉంది. మొత్తం సృష్టినంతా ఆ శక్తి నడుపుతోంది. ఆ శక్తియందు మనకు విశ్వాసం ఉంటే, భక్తి ఉంటే అదే లోపల నుండి మనలను గైడ్ చేస్తుంది, దానిని ఎలా పొందాలో అదే మనకు దారి చూపిస్తుంది. ఏవో పనులు నెరవేరటానికి భగవంతుడిని ఉపాయంగా పెట్టుకొన్నాముగాని ఆయనను గమ్మంగా పెట్టుకోవటం లేదు అందుచేత మనకు జ్ఞానం రావటంలేదు. ధనం సంపాదించటం కంటే, పొండిత్యం సంపాదించటంకంటే మీకు పది వాసనలు ఉంటే అందులో ఒక వాసనను విడిచిపెట్టటం చాలా కష్టం. ఈ వాసనలు దేనికి వస్తున్నాయి అంటే దేహము నేను తలంపుకు వస్తున్నాయి. దేహము నేను అనే తలంపు మీరు కాదు. మీరు ఏదైతే కాదో దానికి అవి వస్తున్నాయి, ఈ డస్టు అంతా దానికే వస్తోంది. అది మీకు అర్థమవుతూ ఉంటే వాసనల యొక్క వేగం తగ్గిపోతుంది. కర్తృ, జ్ఞాన, భక్తి మార్గాలలో మీకు నచ్చిన మార్గంలో ప్రయాణం చేయండి కాని కపటం ఉండకూడదు. కుయుక్తుల వలన, కుతంత్రాలవలన మనుషులను మాయ చేయగలం కాని భగవంతుడిని మాయ చేయలేము.

మన మనస్సు మంచిగా ఉంటే మంచి పనులు చేయగలము, మంచి మాట్లాడ గలము, మంచిగా జీవించగలము. అందుచేత మనస్సును బాగుచేసుకోవటం కంటే మించిన పని లేదు. మనస్సు బాగుపడితే, మనస్సు పవిత్రం అయితే అది ఎక్కడ నుండి అయితే వచ్చిందో అక్కడకు వెళ్ళిపోతుంది. అది ఎక్కడనుండి వస్తోంది అంటే హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడి దగ్గర నుండి వస్తోంది అక్కడకు వెళ్ళి ఐక్యమైపోతుంది. నీకు భక్తి అవసరమే. ఎంతభక్తి అవసరం అంటే ఆ భక్తిలో నీ మనస్సు కలిగిపోవాలి. మనస్సుకు ఏదో కుయుక్తులు నేర్చి దేవుడి దగ్గరకు పంపుదాం అనుకోవద్దు. అది పవిత్రమైతే, ఏకాగ్రం అయితే మీ ప్రయత్నం అక్కరలేదు, దానంతట అదే మీకు తెలియకుండానే వెళ్ళి హృదయసాగరంలో కలిసిపోతుంది. మన కళ్ళకు కనిపించే దానికంటే కళ్ళకు కనిపించనిదే ఎక్కువ నిజం అని భగవాన్ అన్నారు. మన దేహం ఇంద్రియాలు ఇవి అన్నీ మన కళ్ళకు కనిపిస్తున్నాయి కాని అవి నిజం కాదు. మన లోపల దేవుడు ఉన్నాడు ఆయన మన కళ్ళకు కనబడటం లేదు కాబట్టి ఆయన నిజం కాదు అనుకొంటున్నావు కాని ఆయనే నిజం. సృష్టి నిజం కాదు. ఏ పరమాత్మ అయితే ఈ సృష్టికి కారణంగా ఉన్నాడో వాడు మాత్రమే నిజం. మనకు రూపదృష్టి, నామదృష్టి పోతే, మనలో ఉన్న వేరుబుద్ధిని తీసేస్తే ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా మనకు గోచరిస్తుంది. మన హృదయంలో ఒక సత్యం ఉంది, పరమాత్మ ఉన్నాడు. ఈ దేహముతోగాని, లోకంతోగాని, జనన మరణములతో గాని సంబంధం లేకుండా ఉన్నాడు, ఆయన కోపం లేకుండా ఉన్నాడు, ద్వేషం లేకుండా ఉన్నాడు. ఆయన ఎలా ఉన్నాడో మనం కూడా అలా ఉండగలిగితే మనం వాడికోసం ఎదురుచూడనక్కరలేదు, వాడే మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. దేహగతమైన నేను ఉన్నంతసేపు ఏ జీవుడిని స్వార్థం విడిచిపెట్టదు. ప్రపంచంలో ఇంతవరకూ ఏ స్వార్థపరుడికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగలేదు.

భగవంతుడు గీతలో చెప్పిన మాటలు అవి మీకు అనుభవంలోనికి వస్తే అవి ఎంత నిజమో మీకు తెలుస్తాయి. అనుభవంలోనికి వస్తే ఇంక విశ్వాసంతోటి, నమ్మకంతోటి పనేముంది. మనకు అనుభవం లేదు కాబట్టి నమ్మకం మీద ఆధారపడాలి. ఆ నమ్మకంలో కూడా కపటం ఉండకూడదు. మోక్షసుఖం కోసం మీ శరీరం చనిపోయేవరకూ ఆగనక్కరలేదు. ఇప్పుడే వచ్చేస్తుంది. మీకు విషయచింతన తగ్గుతూ ఉంటే, ధైర్యచింతన పెరుగుతూ ఉంటే, మీకు లోచూపు కలుగుతూ ఉంటే మోక్ష సుఖం ఇప్పుడే మీకు అందుతుంది, అయితే మీరు విశ్వాసపాత్రులు అయి ఉండాలి. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని

ఆయన పట్ల మనకు ప్రేమ ఉండాలి, భక్తి ఉండాలి, విశ్వాసం ఉండాలి. అప్పుడు మీరు పొందవలసింది ఏదో ఈ జన్మలోనే పొందుతారు. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు. ఆయన ప్రణాళిక ప్రకారం ఈ సృష్టి నడుస్తుంది. అది మనకు తెలియకపోవటం వలన, మనం అనుకొన్నట్లు జరగలేదు కాబట్టి మనకు అశాంతి వస్తూ ఉంటుంది. ఎవడినైనా ఉద్దరించటానికిగాని, పాడుచేయటానికిగాని నువ్వు ఎవడవు? నువ్వు అంటూ అసలు ఉన్నావా? ఇదంతా ఎందుకు చెపుతున్నాను అంటే మొన్న ఎవడో వచ్చి లోక కళ్యాణం కోసం అక్కడ ఏదో చేస్తున్నాను అని చెపుతున్నాడు. వాడి మనస్సులో కళ్యాణం లేదు, శాంతి లేదు. లోకం కోసం ఏదో చేస్తాను అంటే దానికి అర్థం ఏమిటి? అసలు మీలో ఏమీ లేనప్పుడు మీరు ఇతరులకు ఏమి ఇవ్వగలరు. బ్రహ్మం నిరాకారం, నిర్గుణం. అది ఏ వ్యక్తిలో అయితే వ్యక్తమైందో అక్కడ సగుణంగా, సాకారంగా ఉంటుంది. జ్ఞాని సాకారదైవం.

మీరు ఒకటి జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీ శరీరాలు ఎక్కడ ఉన్నా మీ మనస్సు భగవంతుడి మీద ఉండాలి. శరీరం ఎక్కడ ఉంది అనేది ప్రధానం కాదు, మనస్సు ఎక్కడ ఉంది అనేదే ప్రధానం. మన మనస్సుతో మనం విరోధం పెట్టుకోకుండా, మన మనస్సును బాగు చేసుకొని మనస్సుతోటే పొందేది ఏదో పొందాలి అంటే మనలను మనం బాగుచేసుకోవాలి కాని ఎవరో వచ్చి బాగుచేస్తారు అని కనిపెట్టుకొని ఉండకూడదు. లోకాన్ని అనుసరించవద్దు. ఇతరులను ఉద్దరించటం మాట వదిలేయండి, మనస్సులో ఇతరుల క్షేమం కోరేవారు సమాజంలో ఎంతమంది ఉన్నారు. మీరు ఎండలో ఉంటే ఇక్కడ నీడగా ఉంది వెళ్లి ఆ నీడలో కూర్చోమని చెప్పేవారు ఎంతమంది ఉన్నారు. మీరు ఏదైనా రంగంలో అభివృద్ధిలోనికి వస్తున్నారు అనుకోండి. మీ వెనకాల అసూయ పడేవారు వెయ్యిమంది ఉంటారు. ఏమిటి ఇలా అసూయ పడుతున్నారు, వారికి మనం ఏమీ అపకారం చేయలేదు కదా ఎందుకు అసూయపడుతున్నారు అని మీరు అనుకోకూడదు. అది లోకం యొక్క పోకడ, ఈ లోకం అంతే అలాగే ఉంటుంది. లోకం బాధ మనం ఎలాగా తీర్చలేము, మీకు ఏదైనా బాధ ఉంటే అది మాత్రం లోకానికి పంచిపెట్టకండి అని చలంగారు అనేవారు. లోకం యొక్క బాధను మీ బాధగా చేసుకోలేకపోయినా మీ బాధను మాత్రం లోకబాధగా చేయకండి అని చెప్పటం. ఇతరుల బాధను నువ్వు పట్టించుకోకపోతే వదిలేయి, నీ బాధను అందరికీ పంచిపెట్టకు అని చలంగారు చెప్పేది. ఏది ఎప్పుడు ఎలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది, నీ మనస్సును ముట్టుకు ఈశ్వరుడి పాదాలయందు ఉంచి నువ్వు ఊరక ఉండు. భగవంతుడు నిన్ను

ఎక్కడ కూర్చోబెట్టినా అది భగవంతుడి సంకల్పం అనుకో. నీ గురించి నీవు ఏమీ తలంపులు పెట్టుకోవద్దు. నీకు ఏది మంచిదో నీకంటే భగవంతుడికి బాగా తెలుసు.

చెప్పటానికి ఏముంది అని ఎవరయిన అంటే అవి పిచ్చి మాటలు. చెప్పటానికి ఏమి లేకపోతే కృష్ణుడు గీత ఎందుకు చెప్పాడు, శంకరుడు వివేకచూడామణి ఎందుకు చెప్పాడు, రమణమహర్షి రమణభాషణలు ఎందుకు చెప్పారు. దక్షిణామూర్తి మౌనం అంటే మన మౌనం కాదండీ. నోరుమూసుకుని కూర్చోవటం మౌనంకాదు మనస్సు ఆత్మాకారం చెందినప్పుడు ఆ మౌనం ఆత్మలోనుండి వస్తుంది. దక్షిణామూర్తి మౌనాన్ని మీరు అర్థం చేసుకోగలరా. అర్థం చేసుకోలేరు అందుకే శంకరుడు చెప్పారు, భగవాన్ చెప్పారు. మౌనం ద్వారా అర్థం చేసుకొనేశక్తి మీకు ఉంటే ఇవన్నీ చెప్పనక్కరలేదు. ఎంతమంది మౌనాన్ని అర్థం చేసుకోగలరు. ఏ వస్తువును తెలుసుకోవటానికి మీరు వింటున్నారో, మీరు జపధ్యానములు చేస్తున్నారో దానిని పొందాక ఆ స్థితిలో మీరు చూడటానికిగాని, వినటానికి ఏమీ ఉండదు. ఆ స్థితిలో మీకు వచ్చేదీలేదు, పోయేదీలేదు, మీరు సముద్రంలా ఉంటారు. ఈ లోకం అంతా ఈశ్వర స్వరూపం అనే భావనతో పనిచేస్తే అది ఈశ్వర సేవ అవుతుంది. ఈ జీవుడిలో కూడా శివుడిని చూస్తూ మీరు సేవ చేస్తే అది పూజ అవుతుంది, అది మిమ్మల్ని బంధించదు. మన మాటలో, పనిలో, ఆలోచనలో చిత్తశుద్ధి ఉండాలి. చిత్తశుద్ధి ఉంటే మీకు మోక్షం వచ్చేస్తుంది. శివుడికి పూజలు చేస్తూ మీ చిత్తం చెప్పలమీద ఉంటే ఎలాగ? సాధారణంగా మనం గుడికి వెళ్ళినప్పుడు చెప్పలు బయట విడిచిపెట్టి లోపలకు వెళతాము. మీ చేతులు పూజ చేస్తూ ఉంటాయి, మీ చిత్తం చెప్పల మీద ఉంటుంది. పూజ చేసి వెళ్ళేటప్పటికి మన చెప్పలు ఎవరైనా పట్టుకుపోతారేమో అనుకొంటాము, అటువంటి పూజలు ఎందుకు? చిత్తశుద్ధి లేకుండా మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు.

భగవంతుడు మనకి ఇంకో ఉపాయం చెపుతున్నాడు. మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు, శరీరాలు రకరకాలుగా ఉంటాయి, మనస్సులు రకరకాలుగా ఉంటాయి, ఇవి ఏమీ చూడవద్దు. మీకు బయట చూపు వద్దు, లోపల చూపే ఉండాలి. ఎవరిని చూసినా అంతర్మామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడినే చూడండి. ఈ సృష్టికి మూలం నేను అనే మూలతలంపు. ఈ మూలతలంపు హృదయంలోనుండి వస్తోంది. నేను అనే తలంపు వచ్చాక మనస్సు వస్తోంది. మనస్సు వచ్చాక దేహం వస్తోంది. దేహం వచ్చాక లోకం వస్తుంది, లోకం వచ్చాక

దేవుడు వస్తున్నాడు, తరువాత కర్మసిద్ధాంతం, పుణ్యకర్మలు, పాపకర్మలు వస్తున్నాయి. అంటే ఈ సృష్టి యొక్క హిస్టరీ అంతా హృదయంలో నుండి ప్రారంభమవుతోంది. అందుచేత నువ్వు హృదయంలోనికి వెళ్లి అణిగిపోతే ఇప్పుడు మనం చెప్పకొనే గొడవలు అన్నీ అణిగి పోతాయి, అప్పటివరకు ఈ సృష్టి ఎవరినీ విడిచిపెట్టదు. బాగుపడేవారు అందరు భాగవతం చదవండి అని ఒక సామెత ఉంది. భాగవతంలో భగవంతుడి లీలలు అన్నీ ఉంటాయి. భగవంతుడి లీలలు మనం వింటూ ఉండాలి. భగవంతుడి లీలలు వింటూ ఉంటే మన మనస్సు భగవంతుడిలో లయమవుతుంది. భగవంతుడి యొక్క శక్తి, ఆయన యొక్క వైభవం మనకు తెలిస్తేనే భగవంతుడిని ప్రేమించాలనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది. రమణ మహర్షిగారు చెప్పినవి ఎంగిలి ముక్కలుకాదు. దర్శన గ్రంథాలు. దర్శన గ్రంథాలు అంటే ఆయన దర్శించి, వారు అనుభవించి మనచేత దర్శింపచేయటానికి చెప్పిన ఉపాయాలే దర్శనగ్రంథాలు. ప్రతీ మాటలోను ఆయన అనుగ్రహం ఉంటుంది. కొంతమంది దర్శిస్తారు, దర్శించినది చెప్పలేరు. వారు దర్శించినది మనకు చెప్పగలుగుతున్నారు అంటే వారు కారణ జన్ములు. దర్శించటంలో ఎంత కష్టం ఉందో దానిని ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ చెప్పటం కూడా అంతే కష్టం. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా మనకు ఆ గిప్టు రాదు.

(సద్గురు శ్రీనాస్యగాలి అనుగ్రహభాషణములు, 08-06-08, మహేంద్రవాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన హృదయంలో ఒక అమృతం ఉంది. అమృతానికి చావు ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. పుట్టుక ఎలా ఉంటుందో తెలియదు, సంసారం ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. అది ఉంటుంది. అలాగ ఉండదు, ఇలాగ ఉండదు అది ఎలా ఉండాలి అలాగ ఉంటుంది. సూర్యుడుకి చీకటి గురించి ఎలాగ తెలియదో అలాగ లోపల ఉన్న సద్గుస్తువుకి మృత్యువు గురించి తెలియదు. అందుచేత దానిని అమృతం అన్నారు. ఆ అమృతం తన 16వ సంవత్సరములోనే రమణమహర్షిగారికి అనుభవంలోనికి వచ్చింది. అది అనుభవంలోనికి వచ్చాక మన మనోదేహములకు దానికి ఏమీ సంబంధం లేదని మనకు తెలుస్తుంది. మనకు కనిపిస్తున్న ప్రపంచము, విషయాలతో మన మనోదేహములతో ఏమీ సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రముగా ఉన్న వస్తువును తాలూక అనుభవం మనం పొందాలి. అదే మన జీవిత గమ్యం. మిగతావన్నీ స్వప్న సమానాలు. మనం లౌకికవిద్య, ఆత్మవిద్య రెండు విద్యలు నేర్చుకోవాలి. లౌకికవిద్యలు

కేవలము దేహయాత్రకు ఉపయోగపడతాయి. అంటే ఇతరుల మీద ఆధారపడకుండా మన పొట్ట మనం పోషించుకోవటానికి ఉపయోగపడతాయి. ఆత్మవిద్య అలా కాదు, మనలను శాశ్వతంగా అజ్ఞానంలోనుండి, అవిద్యలోనుండి, బంధంలో నుండి విడుదలచేసి స్వాతంత్ర్యమైన సుఖములోనికి ఆనందమయమైన జీవితములోనికి చేరుస్తుంది. మీ మతాలు ఏవైనా, మీ గురువులు ఎవరైనా, మీ సాంప్రదాయాలు ఏవైనా ఇది ఒక్కటి గుర్తుపెట్టుకోండి. మన హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును మనం అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అప్పటివరకు మనకు సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. మీ లోపలఉన్న సద్వస్తువుని దేహం తెలుసుకోలేదు, ఇంద్రియాలు తెలుసుకోలేవు, మనస్సు తెలుసుకోలేదు, బుద్ధి తెలుసుకోలేదు. మరి ఎవరు తెలుసుకొంటారు? ఆత్మ ఆత్మని తెలుసుకొంటుంది కాని ఆత్మకానిది ఆత్మను తెలుసుకోలేదు. అంటే ఆత్మ ఎంత పరిశుద్ధమైనదో, ఎంత పవిత్రమైనదో మన మనస్సు కూడా అంత పవిత్రమైతే, అంత పరిశుద్ధమైతే ఈ మనస్నే ఆత్మాకారం చెందుతుంది.

ఒకసారి లవకుశలు ఆంజనేయస్వామిని బంధించారు. లవకుశలు ఏమనుకుంటున్నారు అంటే మేము చాలా గొప్పవాళ్ళము ఆంజనేయస్వామిని బంధించాము అనుకుంటా వుంటే ఆంజనేయస్వామి నవ్వుకుంటున్నాడు. ఆంజనేయస్వామి అంటే శివ స్వరూపుడు. ఈ పిల్లకాయలు ఆయనని ఏమి బంధిస్తారు? ఆయన బంధింపబడాలనుకున్నాడు బంధింపబడ్డాడు. ఆంజనేయస్వామి ఏమన్నాడు అంటే మీరు నన్ను బంధించలేదు. నేను బంధింపబడాలనుకున్నాను బంధింపబడ్డాను అని చెప్పాడు. అలాగే ఆత్మ ఎవరికైతే తెలియబడాలి అనుకుంటుందో వారికి మాత్రమే తెలియబడుతుంది. ఎందుచేతనంటే మనం తెలుసుకోవటానికి అది మనకంటే చిన్న వస్తువు కాదు. ఆంజనేయస్వామి పిల్లలమీద ప్రేమకొలది తనంతట తానుగా ఎలా బంధింపబడ్డాడో అలాగే మనం చేస్తున్న సాధనలకు మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఆత్మకు మన మీద దయకలిగి తనంతట తానుగా మనకు ఎఱుకలోనికి వస్తుంది. దానిని తెలుసుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేస్తాము. మన ప్రయత్నానికి ఆయన అనుగ్రహం తోడు అయితే ఏదో క్షణంలో ఆయన మనకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. అది మన కడసారి జన్మ. అంటే మనకి ఆయన తెలియబడితే తెలుసుకోగలము కాని మనంతట మనం తెలుసుకోలేము. ఆయనను తెలుసుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రయత్నం మానకూడదు. మనం ప్రయత్నం చేయటం వలననే ఆయన తెలియబడడు. మనం చేస్తున్న ప్రయత్నంలో సిద్ధియాలి

ఉంటే మన మీద ఆయనకు దయకలిగి ఏదో రోజున ఆయన మనకు తెలియబడతాడు. అదే ఆత్మజ్ఞానం. ప్రపంచంలో ఇంత అలజడి ఉంది అంటే, ఇంత అశాంతి ఉంది అంటే, ఇన్ని ఘోరాలు జరుగుతున్నాయి అంటే దీనికి కారణం కోరికలే.

మన హృదయంలో ఒక సత్యవస్తువు ఉంది. అదే ప్రపంచము అంతా వ్యాపించి ఉంది. అది నిత్యము దానికి మార్పులేదు. మన కళ్ళకి కనిపించే చావులు, పుట్టుకలు, పెళ్ళిళ్ళు, పేరంటాలు ఇది అంతా కూడా లీల. వీటిని ఎవడు తప్పించలేడు. ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం ఇది అంతా జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఇందులో మన తెలివితేటలు ఏమీ లేవు. మనం సున్నలం అని తెలియక మనకి అన్నీ తెలుసు అనుకుంటాము కాని అన్నీ తెలిసినవాడు పరమేశ్వరుడు ఒక్కడే. నిత్యము అంటే పరాయిది అనుకోకండి. మన స్వరూపమే నిత్యము. నువ్వు నిత్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ లీలలో జీవిస్తూ నిత్యాన్ని పొందాలి. అంతేకాని లీలను పూర్తిగా వదిలేస్తే నిత్యాన్ని పొందలేవు. నువ్వు రాగద్వేషాలను కంట్రోలు చేసుకుంటూ నిత్యములో ప్రవేశించటానికి రెండు ద్వారాలు వున్నాయి. వాటినే శమము, దమము అంటారు. శమము అంటే మనోనిగ్రహము, దమము అంటే ఇంద్రియనిగ్రహము. మీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు మీకు అదుపులో లేకుండా నిత్యములోనికి నువ్వు ప్రవేశించలేవు. భగవంతుడు కల్పించిన వాటిలో నుండి నువ్వు బయటకు రావాలి. మనస్సు, ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకొని ఒకవేళ మీకు గర్వకారణాలు ఉన్నప్పటికీ గర్వం పొందకుండా అణిగివుంటే నిత్యానికి వెళ్ళటానికి మీకు దారి కనిపిస్తుంది. భగవంతుడు కల్పించిన లీలలో నువ్వు పెర్ఫెక్ట్ గా జీవిస్తే ఆ పెర్ఫెక్షన్ నీకు దొరుకుతుంది. ఈ లీలను గాలికి వదిలివేసి ఏదో పొందుదాము, ఏదో పొందుదాము అనుకొంటే చివరకు దేనికి పనికిరావు, ఉభయ భ్రష్టుత్వం వస్తుంది. మన డ్యూటీ మనం చేస్తూ దాని ద్వారా తరించాలి గాని ఎస్కేపిజం పనికిరాదు. మన దేహయాత్రకు సరిపడ పనిచేసుకుంటూ, సమాజానికి మనం చెయగలిగినది మనం చేస్తూ ఈ రెండింటి ద్వారా మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవాలి. మీ కుటుంబం పట్ల మమకారం లేకుండా మీరు డ్యూటీ చేస్తూ ఉంటే అది కూడా వైరాగ్యంతోటి సమానమే.

ధన ఆగామి కాంక్ష పనికిరాదు అని ఆచార్యులవారు అన్నారు. నీ పని ఏదో నువ్వు చేసుకో, మీ వాటాకు ఏదైనా ధనం వస్తే ఎంజాయి చెయ్యకాని ఆ ధనం ఎప్పుడు వస్తుంది, ఎంత వస్తుంది అని ఆగామి కాంక్ష పనికిరాదు. ఆగామి కాంక్ష వలన మనస్సు పాల్కుట్ట

అవుతుంది. నీ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నీకు వచ్చినది ఎంజాయి చెయ్యటం వలన అది నిన్ను బంధించదు కాని కోరి తెచ్చుకున్నది ఏదైనా నిన్ను బంధిస్తుంది. మీరు చెప్పే మాటలు ఎక్కువమంది వింటున్నారు దానికి కారణం ఏమిటి అని స్వామీజీని అడిగారు, హార్ట్, హెడ్, టంగ్, హేండ్ ఈ నాలుగు సమానంగా ఉంటే నువ్వు చెప్పిన మాటలు ఎవరైనా వింటారు, వారికి బాగుపడాలనే కాంక్ష వస్తుంది, లేకపోతే గాలికి పోతాయి అని చెప్పాడు. సబ్బక్టు చెబుతూ ఉండాలి, కఠినంగా చెప్పకూడదు, చెప్పేవిషయం తింగరగా ఉండకూడదు, చెప్పేది స్వీటుగా ఉండాలి, చెప్పే విషయం స్పష్టంగా ఉండాలి. బాగుపడాలనే తపన ఉండాలి. వాక్యం చెబుతూ ఉంటే ఆ ఇన్స్టిరేషన్ మీ హృదయంలోంచి రావాలి. మీకు మంచి పనులు చేయగలిగిన శక్తి ఉంటే చేయండి కాని మీరు చేసే మంచిపనులు కంటే, మంచి మాటల కంటే మంచి మనస్సు, స్వచ్ఛమైన మనస్సు ముఖ్యము. మీరు మంచి పనులు చేసి గర్వం తెచ్చుకొంటే దాని వలన పాడైపోతారు. మంచి పనులు చేయటం వలన మీకు పుణ్యం వస్తుంది. కాలప్రవాహంలో ఆ పుణ్యం అనుభవిస్తారు కాని ఆత్మజ్ఞానానికి మీకు దారి కనపడదు. ఇది బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి. కర్మత్వం, భోక్తృత్వం ఈ రెండు ఉన్నంతసేపు సంసారం వచ్చి తీరుతుంది. ఈ కర్మత్వం, భోక్తృత్వం ఎంతకాలమైతే జీవుడికి ఉందో అంతకాలం వాడిని ఎవడూ రక్షించలేడు.

మనస్సు స్వచ్ఛము అవ్వాలి అంటే శమము, దమము ఉండాలి. శమము, దమము లేకుండా నేను ఎక్కడో కాలువలు తవ్వించాను, గుడి కట్టించాను అంటే దాని వలన పుణ్యం వస్తుంది కాని జ్ఞానము సున్న. ఈ విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండమని చెప్పారు. ధనముతోటి, గౌరవాలతోటి, బంగారంతోటి కొనుక్కునేది కాదు ఆత్మజ్ఞానము. మీరు ఎంతోకొంత సాధన చేస్తూ ఉండాలి. మీ సాధనకు గమ్యం ఈశ్వరుడు అయి ఉండాలి. మనం ఏ పని చేసినా అంతర్మామిగా ఉన్నవాడు సంతోషించటానికి పని చేయాలి గాని గొప్పలకోసం పనిచేయకూడదు. గొప్పలకోసం పనిచేస్తే జ్ఞానంరాదు సరికదా చివరకు తిప్పలు వస్తాయి. మనోనిగ్రహం కంటే మించినది ఏదీ లేదు. మీరు అధ్యయనం చేయండి, జపం చేయండి, తపస్సు చేయండి మొత్తం అన్నింటియొక్క ప్రయోజనం మనస్సుని నిగ్రహించుకోవడమే. మనోనిగ్రహం వలన మీకు ఏదైనా సాధ్యమే. ఏ జీవుడు స్వతంత్రుడు కాడు. ఈశ్వరుడు ఒక్కడే స్వతంత్రుడు. భగవంతుడు యొక్క సంకల్పానికి విరుద్ధంగా ఏదీ జరుగదు. జీవితంలో మనకి ఏది జరిగినా ఆయన ప్రసాదమే అనుకోవాలి. ఆయనకు భిన్నంగా ఎవరూ ఏదీ చేసేది లేదు. భగవంతుడు

పట్ల భక్తి కలిగివుండు. ఆయన పాదాలను శరణువేడుకో. గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే బ్రహ్మపదార్థములో లయము అవ్వటానికి మనలో ఉన్న ఆటంకాలు ఏమిటో చూస్తూ వాటిని తొలగించటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. వాడు గురువు. మీ గౌరవాలను ఆశించేవాడు గురువు కాదు. బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి ఏ బలహీనతలు, ఏ అలవాట్లు మీకు అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని బయటకులాగి కాల్చి బూడిద చేస్తాడు అదే గురువు చేసే పని.

మనము జీవితంలో వైరాగ్యం, వివేకం ఈ రెండూ కల్పవేటు చేసుకోవాలి. ప్రపంచములో ఎన్నో గొడవలు జరుగుతున్నాయి. భూకంపాలు, వరదలు, గాలివానలు వస్తున్నాయి. ఈ లోకంలో జరుగుతున్న గొడవలు సూర్యుడుని ప్రభావితం చెయ్యలేవు. అలాగే జీవుడు చేసే పనుల ప్రభావం భగవంతుడిపై ఏమాత్రం ఉండదు. నువ్వు చేసేపనికి తగిన ఫలితం ఇస్తాడు. అంతేగాని జీవుడు చేసే ఏ పనికి వాడికి సంబంధం ఉండదు. నీ శరీరం చేసేపనికిగాని, నీ మనస్సు చేసేపనికి గాని లోపల అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు ఏమీ మలినమవ్వడు. ఈ దోషాలు ఏమీ అంతర్యామిగా ఉన్న వాడిని అంటుకోవు. పరిస్థితులు మనకి అనుకూలంగా ఉన్నా ప్రతికూలంగా ఉన్నా మనం నిదానంగా ఉండాలి. ఈ దేహాలు ఈ రోజు కనబడుతున్నాయి, రేపు కనబడకపోవచ్చు. ఈ అశాశ్వతమైన శరీరంలో అంతర్యామిగా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. మీ మనస్సు ఆందోళనగా, అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి లోపల ఉన్న అంతర్యామి అశాంతిగా ఉన్నాడు అనుకోవద్దు. మీ శరీరం చనిపోతుంది అనుకోండి లోపల అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు కూడా చనిపోతున్నాడు అని అనుకోవద్దు. నీ పుణ్యపాపాలకు, లాభనష్టాలకు, మనస్సులో వచ్చే హెచ్చుతగ్గులకు, జనన మరణాలకు లోపల ఉన్న అంతర్యామికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. లోపల ఉన్నది శాంతిసముద్రం. మీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు పూర్తిగా అణిగిపోయాక నీకు ఉన్న బేధబుద్ధి నశించాక లోపల ఉన్న వస్తువు తాలుక సుఖం, శాంతి నీకు తెలుస్తుంది. ఇప్పుడు మనం అందరము భగవంతుడులోనే ఉన్నాము. అది తెలియకపోవటం వలన భగవంతుడులోనే ఉండి భగవంతుడి కోసం వెతుకుతున్నాము. దానికి మన దేహబుద్ధి కారణము.

మనకు కనిపిస్తున్న శత్రువులకంటే, కనిపించని శత్రువులు ఎక్కువ ప్రమాదం అని శాస్త్రంలో చెప్పారు. కనిపించని శత్రువులు అంటే కోరిక, కోపం, లోభిత్వం, మదము, మాత్సర్యము. ఇవి అన్నీ మనలోనే ఉన్నాయి. ఎదుటివారు పచ్చగావుంటే వీరికి అసూయవచ్చి దూరం అయిపోతారు. కారణం ఉండదు. ఎదుటివారు పచ్చగా ఉంటే మనకు వచ్చిన

నష్టం ఏమిటి? అనూయ వలన కూడా శత్రుత్వాలు వస్తాయి. మోహం ఉన్నప్పుడు మనకి మంచి చెప్పేవాళ్ళని చెడ్డవాళ్ళు అనుకుంటాము. చెడ్డవారిని మంచి అనుకుంటాము. మోహం ఉన్నంతసేపు మీ బుద్ధిలో క్లారిటీరాదు. కొంతమందికి కూర్చోమంటే కోపం, నుంచోమంటే కోపం, అన్నము తినమంటే కోపం, తినవద్దంటే కోపం ఇవి అన్నీ జరుగుబాటు కోపాలు. కారణం ఉండదు. మనకి కారణం లేకుండా కోపం వస్తుంది కాని, కారణం లేకుండా భక్తిరాదు. ఒకటి గుర్తు పెట్టుకోండి, కారణం లేకుండా ఎవడికైతే భక్తి వచ్చిందో వాడు ఆ జన్మలోనే తరిస్తాడు. ఇంకవాడు తరించకుండా ఎవడూ ఆపుచేయలేడు. దానిని అకారణ భక్తి అంటారు. నదిలో నీరు ఎలా ప్రవహిస్తుందో అలాగ మనకు ఈశ్వరుడు పట్ల అనురాగం, ఆప్యాయత, భక్తి ప్రవహిస్తూ ఉండాలి. భగవంతుడు మీద ఎందుకు ఇంత ప్రేమ కలిగిందని మనలో మనం ప్రశ్న వేసుకొంటే కారణం కనబడకూడదు. వాడికి మోక్షం వస్తుంది. రామకృష్ణుడికి చివర రోజులలో ఆయన శిష్యుడు అద్భుతానంద గొప్పగాసేవ చేసాడు. రామకృష్ణుడు అనేవాడు నీ సేవాభావం చూస్తూ ఉంటే, నీ ఆప్యాయత చూస్తూ ఉంటే, నీ ప్రేమ చూస్తూ ఉంటే నా దేహం కేస్టర్తో బాధపడుతున్నప్పటికీ ఇంకా కొంతకాలం ఉందామని అనిపిస్తోంది. నా శరీరములో నుండి ప్రాణాన్ని బయటకు నువ్వు వెళ్ళనివ్వటం లేదు అద్భుతానందా అనేవారు రామకృష్ణులు. అది నోటితో చెప్పే ఎఫెక్షన్ కాదు, జీతాలు పుచ్చుకొని చేసేది కాదు. గురువుకి సేవ చెయ్యటం ద్వారా గురువులో ఐక్యమయ్యాడు అద్భుతానంద.

ఒకడు గంగానదిలో స్నానం చేస్తూ నేను బ్రహ్మమును అయి ఉన్నాను, నేను బ్రహ్మమును అయి ఉన్నాను అంటున్నాడు. వాడికి కొంతదూరంగా మొసలి వెళుతోంది ఆ మొసలిని చూసి గబగబా ఒడ్డుకి వచ్చేసాడు. అప్పుడు వాడికి ఏమి అనిపించిందంటే నేను బ్రహ్మమును అనుకుంటున్నాను బ్రహ్మమునకు చావులేదు, పుట్టుకలేదు అని నోటితో చెబుతున్నాను. మరి ఒడ్డుకు పారిపోయి వచ్చింది ఎవడు? నేను బ్రహ్మము అయితే ఎందుకు పారిపోయి వచ్చాను. గంగానదిలో స్నానము చేసేవాడే కాదు మన బ్రతుకులు కూడా అలాగే ఉన్నాయి. వాడు నిజంగా బ్రహ్మము అయ్యాడు అనుకోండి ఆ మొసలి కూడా వాడికి బ్రహ్మము క్రిందే కనిపిస్తుంది. మనకి ఎప్పుడైతే దేహబుద్ధి వచ్చిందో మొసలికూడా మనలని మనిషి అనుకొంటుంది. మొసలిని చూసి మనకు ఎలా భయము వేస్తుందో మనలని చూసి మొసలికి కూడా అలాగే భయము కలుగుతుంది. మొసలిని చూసి భయము కలగటం వలన ఒడ్డుకి వచ్చేసి బతుకుజీవుడా అనుకున్నాడు. ఇలా బతుకుజీవుడా అనుకునేవాడు బ్రహ్మమా, జీవుడా? బ్రహ్మమునకు భయము

లేదు. భయపడేది జీవుడు. ఈ జీవుడుని పరిశుద్ధం చేసుకోకుండా, పవిత్రం చేసుకోకుండా ఊరికే నేను బ్రహ్మమును, నేను బ్రహ్మమును అని నోటితో అనుకోవడం వలన లాభం లేదు. రామకృష్ణుడుతో అద్భుతానంద అన్నాడు గురువుగారు నాకు రాగద్వేషాలను పోగొట్టుకోవాలని ఉంది కాని అవి పోవటం లేదు అన్నాడు. రాగద్వేషాలను నువ్వు ఊడగొట్టుకోలేవు. వాటి అంతట అవే పోవాలి. అవి పోవాలి, పోవాలి అనుకుంటే అవి పోవు. వాటిని పోగొట్టుకోవాలనే తపన నీకు ఎంత ఉందో అంత తీవ్రంగా భగవంతుడుని ప్రేమించు. భగవంతుడి లీలలు, కథలు, ఆయన భక్తులను ఎలా అనుగ్రహించాడో ఆ మహిమలు అన్నీ వింటూ ఉండు. భగవంతుడు నామాన్ని స్మరించు, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకో. సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యి అప్పుడు ఇవి పోవాలి అని నువ్వు అనుకోనక్కర్లేదు. నీకు తెలియకుండానే నీకు కనపడని శత్రువులు ఈ రాగద్వేషాలు అన్నీ బయటకు పోతాయి అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. మీకు ఏమీ నొప్పి లేకుండా ఆపరేషన్ జరిగిపోతుంది. లోపల శత్రువులని పెట్టుకొని “అహం బ్రహ్మస్మి” అని నోటితో అనుకోవటం వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు.

మనకు దేహబుద్ధి ఉన్నంతకాలము దేవుడు చెప్పినట్లు మనం వినాలి. ఆయన చేయమన్న పనులు చేస్తూ ఉండాలి, ఆయన వద్దన్న పనులు మానేయాలి, తర్కాలు అక్కర్లేదు. అద్భుతానంద రామకృష్ణుడితో ఏమి అన్నాడు అంటే మరల నాకు జన్మ ఇవ్వకండి మాయలో పడిపోతాను అంటున్నాడు. రామకృష్ణుడు ఏమి చెప్పారు అంటే అటువంటి భయాలు ఉంటే నీకు మోక్షం ఏమిటి పొమ్మన్నాడు. మరల జన్మ వచ్చింది అనుకో, ఇంద్రియాలు వచ్చేసాయి అనుకో, భోగము ఎదురుగుండా కనిపిస్తుంది అనుకో వికారాలు లేకుండా వుండాలి అది మోక్షము అన్నాడు రామకృష్ణుడు. ఎదురుగా పలావు కనిపిస్తుంది తినేయాలని ఉంది అంటే అది మోక్షమా? అది శాంతా? అది జ్ఞానమా? ఇలా భయపడి ఎన్నాళ్ళు సృష్టిలోనికీ రాకుండా దాక్కుంటావు? ఇలా భయపడితే నీకు మోక్షం వస్తుందా? భోగాలు అన్నీ ఎదురుగా ఉన్నా నీ ఇంద్రియాలకు వికారం రాకూడదు. మోక్షం అంటే అది. మరల శరీరం వస్తే మాయలో పడిపోతాను అంటే అంత చిన్నవాడివా? శరీరం వస్తే మాయలో పడిపోతాను అని భయము వేస్తూ ఉంటే శరీరం రాకుండా ఎంతకాలం కాపలా ఉంటావు. రామకృష్ణుడు ఎలా చెబుతున్నాడో చూడండి, కేవలము మానవజాతి మీద ఉన్న ప్రేమవలన, అనుగ్రహం వలన చెపుతున్నాడు, ఇంకో కారణం లేదు.

జ్ఞాన సూర్యుడు

(ది|| 23-09-2008 సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి జన్మదిన సందర్భంగా)

దైవానుగ్రహము మరియు అనేక జన్మల పుణ్యఫలముగా సద్గురువు లభిస్తారనే పరమసత్యానికి తార్కాణంగా భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షిచే “శ్రీ రమణ దివ్య సందేశాన్ని” మనకు అందించడానికి జిన్నూరు వాస్తవ్యులు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ఒక దివ్య సాధనంగా ఎన్నుకోబడినారు. శ్రీ నాన్నగారి నిరాడంబరత, దయ, ప్రేమ, పూర్ణజ్ఞానంతో కూడిన సన్నార్థ సాధుజీవితం మానవాళికి అత్యంత ఆదర్శప్రాయమైనది. అత్యున్నత విలువలు కలిగిన జీవన విధానము, వారి దివ్య ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వము, అనుగ్రహము విశ్వవ్యాప్తము. సద్గురు శ్రీనాన్నగారు చిన్న చిన్న సూత్రాలు ద్వారా తత్త్వసారాన్ని బోధిస్తూ, వారి సమక్షముచేత, ప్రవర్తన చేత మనలోని వేరుబుద్ధిని నశింపజేస్తారు. సద్గురు శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనాలలోని బోధ అత్యంత స్పష్టంగా, సహజంగా హృదయాన్ని తాకేదిగా ఉంటుంది, అట్టి దివ్య జ్ఞాన బోధను ఆస్వాదించే మనము ధన్యులము. సద్గురు శ్రీనాన్నగారి స్ఫూర్తితో అనేక ప్రాంతములలో శ్రీ రమణ సత్సంగములు ఏర్పాటుగావింపబడి స్వరూప ఎరుకలోనికి మేల్కొనుటకు వారధులగుచున్నవి. “బ్రహ్మము హృదయంలో స్వరూపంగానే ఉన్నప్పటికీ, అహంభావన వల్ల అనుభవైక వేద్యం అగుటలేదు. వ్యక్తిభావన నశిస్తే కేవలం ఉన్నదే బ్రహ్మమను”, శ్రీ నాన్నగారి బోధాసారాన్ని కేవలం శ్రవణానికే పరిమితం చెయ్యకుండా, ఆచరణలో పెట్టి స్వరూప, అద్వయ, ఆనంద స్థితిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవడం ద్వారా మాత్రమే, సద్గురు శ్రీనాన్నగారి ఋణము తీర్చుకోగలము.

- చావలి సూర్యనారాయణ మూర్తి

టీచర్, అమలాపురం

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

సెప్టెంబర్ 10	జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం
సెప్టెంబర్ 23	హైదరాబాద్ శ్రీనగర్ కాలనీ, సత్యసాయి నిగమ్ (సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి పుట్టినరోజు)
అక్టోబర్ 5	నరసాపురం, తెలగ కళ్యాణ మండపం
అక్టోబర్ 9	జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

జ్యోతిల్లింగం భమాశంకరం దర్శనమునకు విచ్చేసిన సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

**పూనాలో సద్గురు శ్రీనాన్నగారు - కేసరి దినపత్రిక ఎడిటర్ మరియు
లోకమాన్య తిలక్ మనుమడు శ్రీ దీపక్ గారు**